

1894-04-13

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet på brevet

General comment:

Alhed Larsen var i Italien fra februar 1894 til april 1895.

Det er svært at gennemskue, hvis forlovelse der er blevet deklareret. Christine Mackie, f. Warberg, blev forlovet ved nytårstid, men forlovelsen var allerede ophævet igen, da Alhed skrev brevet.

Mentioned people:

Emil Brandstrup
Ludvig Brandstrup, billedhugger
Sophus Claussen
Frederik Gad Clement
August Eiebakke
- Ekmann
Thorvald Erichsen
Ludvig Find
Christine Mackie
- Rafael
Alfred Rottbøll
- Rottbøll, Fru
Mathias Skeibrok
- Sukkersten
Astrid Warberg-Goldschmidt

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 2145

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

Fredag d. 13de April 1894

Kæreste Mor!

Tak for alle de dejlig, lange Breve til min Fødselsdag! jeg var forfærdelig henrykt over dem allesammen, men foreløbig maa Du overbringe min Tak til dem alle hver især; det svimler for mig, naar jeg tænker paa at besvare det allesammen. Jeg fik ialt 34 Breve og Kort, c. 150 Sider Tekst (foruden Kortene), det var et helt Arbejde at studere det igennem, men jo forfærdelig morsomt. - Dagen forløb rigtig morsomt, jeg blev "hædret paa alle mulige Maader". Om Morgenen kom de begge ind med The paa Sengen til mig, Rottbøll bærende en stor Krukke med Tulipaner. Dannebrog var hejset hele Dagen til stor Forundring for Bello squardos Indvaanere. Lud ankom til Frokost (Middag) Kl. 12 og vi bekom kogt Lax, Lammefrikasé og Fromage, Rødvind og Marsala. Om Aftenen fik vi stegte Blæksprutter d.v.s. kogte i Olje. Om Eftermiddagen gik vi en lang, dejlig Tur. - Rottbøll tog et Par Smaafotografier af os staaende herudenfor Gangdøren, jeg glæder mig til at sende dem hjem i næste Brev, men det ["t" sidst i ordet overstreget] er ikke fremkaldte endnu, saa vi ved ikke, hvordan de ere. Fru Rottbøll gav mig 3 dejlige Potteplanter til mit Værelse, en Kala i Blomst, en meget stor Forglemmigej og en - jeg husker ikke, hvad den hedder, liljeagtig med gulrød Blomst. [Tegning] Hr Rottbøll gav mig et lille Likørstel med en dejlig grøn Likør, "Cortosalikør" hedder den og laves paa et Kloster her i Nærheden. - Lud vil give mig et Silketørklæde, som vi skal ud at købe sammen. - I kan ikke tænke Eder, hvor mit Værelse er bleven henrivende nu. - Rottbøll tog ned til Byen Dagen før min ["min" indsat over linjen] Fødselsdag og købte flere nye Møbler til mig: et større Bord, en stor Rørlænestol, lille nydeligt Natbord med Marmorplade og et dejligt Toiletspejl, stort med udskaaren Ramme, smaa Skuffer og til at vippe baade op og ned og til Siden. Det staaer paa den smukke Kommode. Rottbøll gik selv herinde og rodede hele Eftermiddagen, hængte Gardiner op og stillede i Orden. Det er bedst, I faar en ordenlig Beskrivelse.

[Tegning med indsatte tal]

1 Dør

2 Puf

3 Natbord

4 Sofa

5 Forhæng med Kjoler

6 Kakkelovn

7 Bord med Silketæppe Blomst og Fotografier

8 Kommode med Toiletspejl

9 Stol

10 Vaskeri

11 Vindu, meget stort.

12 Puf med to Potteplanter bagved

13 Bord med kønt Tæppe

14 stor Stol

Det er ganske yndigt efter min Mening det hyggeligste i Lejligheden, det samme mener Malerne Find og Clément, der var her forleden. - Og saa er her altid fuldt af afskaarne Blomster, som jeg faar af Folk og Børn heromkring, for Tiden 3 Vasar med gule Roser, Reseda, Levkøjer, Sirener, Kamelier, Blaaregn o.s.v. saa her er den dejligste Blomsterduft; jeg sover for aabne Vinduer om Natten. - Her er ganske henrivende oppe paa Bello sguardo, frisk Bjergluft og ingen Støv; en Nattergal synger lige her i Nærheden, o ["o" overstreget] især om Aftenen er det bedaarende og minder svært om gamle Danmark, jeg kan blive helt underlig stemt, naar jeg ligger henne i Vinduet og hører paa det. Dog er Sydens Nattergal noget kvikkere i Vendingen end den hjemme i Hestehaven. - Det er jo sjov med den Fugl, den har smuglet sig ind uden mit Vidende, jeg gad vide, om en saadan Fyr ellers ikke er toldpligtig? Ønsker I tilsendt et Tusindben? Her er udmærkede Exemplarer saa store og tykke som en lille Finger. Føj. - Nu kommer nok Moskitoerne snart, saa skal vi til at sove under Slør, hvis vi ikke vil ædes levende. - - Jeg er i den sidste Tid kommen noget sammen med Find og Clément og nogle andre Malere. Forleden Aften tog Lud mig med op at spise i et Pensionat, hvor han har spist i den sidste Tid sammen med disse unge Fyre. Det var rigtig morsomt. Foruden de to ovennævnte var der to ["to" overstreget] tre Nordmænd: Ejebakke, Erichsen og Sukkersten alle Malere og en ung italiensk Musiker, der sagde at jeg lignede Rafaels Madonnaer!! - Efter Bordet gik vi alle hen paa Banegaarden og sagde Farvel til en tysk Maler Ekmann, der talte udmærket dansk. Derefter gik vi ind paa en lille Vinkneje, hvor Find øvede sig i at springe op paa Bordene med samlede Ben, han er en frygtelig Bajads, vældig livlig. Vi sad der en Timestid og morede os godt. Jeg saa mig pludselig i en Ild af tre tegnende Malere, Find, Clément og Snekkersten, de er saa begejstrede for min store nye ["nye" overstreget; "hvide" indsat over linjen] hvide Filthat. - Den jeg synes bedst om af dem er Nordmanden Erichsen, han er en meget lang og ualmindelig smuk Fyr, han ser aldeles ud som en ung Mand fra Empiretiden, baade i Klædedragt og i sit eget Udseende. Vi har en Del fæles Bekendte, da han har gaaet paa Zahrtmanns Skole. Han kunde huske mig fra Konserterne der. Desværre kender Rottbølls ham ikke, men jeg pønser paa at faa ham introduceret

[tre ? indsat over ordet] i Familien, [et overstreget ord] idet jeg pusser den lille Frue paa ham. Hun er ikke blind faa ["faa" overstreget] for mandlig Skønhed; jeg har præsenteret dem for hinanden og jeg tror nok, det gaar. Naar hun bare bliver lidt mere begejstret, end hun er, faar hun den uskyldige Mand til at invitere ham! - Er det ikke forfærdelig snedig? Men jeg savner virkelig noget mere Menneskeselskab, vi ser jo sjældent et Menneske, og naar jeg saa endda sympatiserede noget mere med ["med" indsat over linjen] Rottbølls, eller naar der bare var noget Liv i dem, men navnlig han er med al sin Elskværdighed en forfærdelig Tørpind. Lille Fru Pelle kan vist nok blive til, hun er ganske livlig af Naturen, men var bare bleven noget indskrumpet af at leve et komplet Eneboerliv med Manden. Hun fortæller, at før jeg kom, kunde der somme Tider være 14 Dage - tre Uger, hvor hun aldeles ikke ["ikke" indsat over linjen] kom udenfor sin lille 4 Værelses Lejlighed paa 3die Sal; Manden tør ikke lade hende gaa udenfor en Dør alene, og selv cykler han. - I Begyndelsen talte han ogsaa noget om, at jeg ikke maatte gaa ud alene, men det fik jeg heldigvis forpurret. D.v.s. om Aftenen kan man slet ikke gaa alene; jeg er en eneste Aften kommen til at gaa herop alene i Mørkningen og da blev jeg forfulgt af to Mænd, saa jeg maatte løbe det sidste Stykke herop af Bjærgtet i fuld Galop, saa det pløver ["pløver" overstreget] prøver jeg ikke paa tiere. - Hvad angaar at rejse til Rom saa kan jeg godt indse, at en ung Pige slet ikke skal gøre den Tur alene, Italienerne er ikke saa fredelige som Danskerne, saa jeg vilde aldeles ikke være hyggelig ved at være saadan helt alene en Maanedstid. Det kunde slet ikke lade sig gøre. I gør jer ikke nogen Forestilling [overstregede bogstaver] om, hvilke Glohoveder Italienerne ere, de æder én med Øjnene, og ikke nok med det, men de tiltaler én og gaar efter én ved højlys Dag paa Gaden. Du spørger om, hvad Konsulens Bestilling er; det er at hjælpe danske, der kommer herved til Rette med forskellige Ting, opbevare deres Penge o.sv. og ligeledes tage sig af danske Haandværksvende. Det er en ulønnet Stilling, nærmest en Ærespost; kun Konsulatet i Rom er lønnet, dette venter Rottbøll at faa om et Aarstid, men han har saa mange Rentepenge, at (han) ["(han)" overstreget] de lige kan leve af det. - Her kommer ikke mange danske paa Besøg her. Her har en Aften været en lille Antydning af en Billedhugger. Hans Navn var Berntsen, hvilket er det mest mærkelige, jeg har at meddele om ham. Digteren Sophus Clausen og Malerne Clément og Find har jeg ogsaa set og talt en Smule med. Men Rottbølls leve meget stille, saa her kommer ikke mange andre end Lud. - Nu skal lille Dis have et Par Ord ogsaa og saa maa jeg slutte for i Dag. - Nu skal jeg nok for Fremtiden begynde i Tide paa mit Brev og skrive paa det et Par Dage. - Det er jo

morsomt at Forlovelsen nu er deklareret; jeg havde langt Brev fra Christine i Gaar. Saa Du mener, jeg forlængst har fortalt Onklerne det. Nej ikke et Ord, før Du skrev, at den nu skulde deklareres. Lud blev meget glad ved det.

Nu kun 1000 Hilsner til Eder alle fra Eders

Alhed

I Morgen, Mandag om 14 Dage afsender jeg Brev igen. - -

Frede d. 13de April 1894

Kæreste Mor!

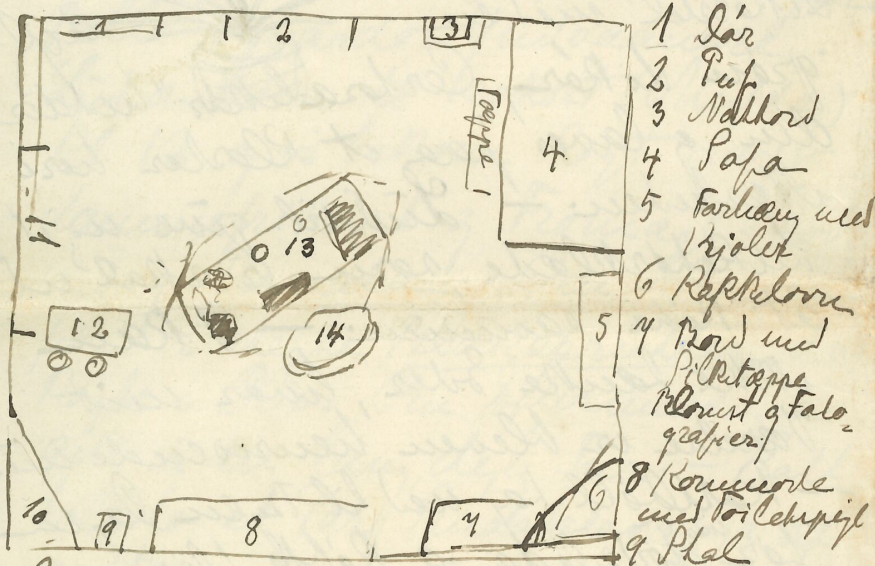
Før for alle de dejlige Breve
til min Fødselsdag! j var forferdelig
bevæget over dem alle sammen,
men forløbig maa Du overbringe
min Tak til dem alle hver især,
det vil være for mig, naar j kommer
paa at bevare det album.
j fik ialt 34 Breve og Kort,
c. 150 Piver Tekst (foruden Por
lene), det var et helt Arbejde
at studere det igennem, men
j er forferdelig taknemlig. - Jeg
forløb sig maa sige, j blev "hædet"

paa allduellig Maader". Om
Morgenen kom de begge ind
med The paa Papp til mig, Rott-
böll bærede en stor Krukke med
Tulipaner. Saameget var hejset
helt dagen til stor Forundring for
Mello sguardis Gudsaanere.
Lind ankom til frokost (Midday)
Pl. 12 og vi betroue Roget d. 12
saameget Rødt og Fromage, Vind
vin og Marsala. Om Eftermiddagen
fik vi stegte Blæksprætter d. v. v.
Rogte i Olie. Om Eftermiddagen
gik vi en lang, dejlig Tur. - Rott-
böll tog et Par Pindafotografier af
os staaende herude for Gaardene
og glæder sig til at sende dem til mig
i neste Brev, men det er ikke
paa Rottbölls Indvillig, saa vi ved ikke
hvordan de ere. Fru Rottböll gav
mig 3 dejlige Palleplanter til mit

BB 2145

til at vippe baade op og ned og til Piller.
Det staar paa den smukke Rom-
mode. Ballball gik selv herinde
rodede hell Eftersindtagen. Højeste
Kardiner og stillede i Orden.
Det er heritt, 7 faar en ardeed Be-
skudre.

Det er ganske yndigt
efterså min Mester det
lyggede i Lykkesden, det
samme mente Maleren
Finn og Clement, der var
her forleden - Og saa
er her altid fuldt af

2
af Raarne Blomster, som p faar af
Falk & Biru herover, for Tuden
3 Varker med gule Rorer, Reseda, den
Røjer, Pireur, Kancelier, Blaarene
o. o. v. saa her er den dy Gule Blom
sterdygt. i cover for aabne Vinduer
om Natten. - Her er ganske een
levende oppe paa Thello sward
frisk Bjergluft & ingen Stov; en
Nattergal synger lige her i Natterden
og ider du spæner er det be!
daarende & vindes snart om
gule Sandmark, i Kan blive
helt under, alent naar i liges
heme i Vinduet & lører paa dit.
Da er Gyden Nattergal sagt Røje
Røje i Vinduen end den ligen
me i Høreløben. - Det er
spør med den Pøje, den har
kunnet sig ind iuden mit Vidu
de, og god vide, om en saadan
Føj, Pøje ikke er halspilf? Guden
i libent et Tønde? Her er
tønde Røje i en plæge saa store
og lører som en lille Tøje. Føj: -
Nu Rauner naar Markilderne

svært, saa skal vi hørt song under
Pløje, hvis vi ikke vil ødes levende.
-- Og var i den sidste Tid sammen
med Raunen med Fint & Clément
& nogle andre Malere. Forleden
Aften tog vi med os at spise
i et Pensionat, hvor han har
spist i den sidste Tid sammen
med disse unge Fyre. Det var
ryg morsomt. Foruden de lo-
vommelige var der to tre Nord-
mand: Bjørnke, Nielsen &
Sukkerbølle alle Malere &
en ung idelig Musikker, der
sagde, at j lignede Raffels Ma-
donnaer. Efter Bordet gik
vi alle hen paa Raugaarden
& sagde Farvel til en lyk Maler
Bokmann, der talte et smukt
dansk. Derefter gik vi ind
paa en lille VinKæppe, hvor
Fint lovede os at springe op paa
Bordene med saaledes Ben, han
og en fyrer Raffels, veldig
lidt. Vi sad der en Vinestid & uordede.

og godt. J. saa vi pludselig i en Udsigt
af den legende Maler, Pius, Clement
og Duekrenten, de er saa begejstrede
for min store ^{hvide} Filtbat. - Den j
lynes bedst om af dem er Nordmanden
Erichsen, han er en meget lapp og
ualemindelig smuk Fyr, han ser delde
les ind som en ung Mand fra Empiretiden,
baade i Klædedragt og i sit eget Udseende.
Vi har en del fælles Betænkelse, da
han har gaet paa Jalustuaans Maler.
Hans Rønde lærte mig fra Rorperterne
der. Desværre kendes Kallhølls navn
ikke, men j. pønser paa at paa
ham' indbringe i Familien, ~~især~~
idet j. pønser den lille frue paa ham.
Hvad er ikke blind ~~paa~~ for uændelig
Proules. J. har præsenteret dem
for hundene og j. har vaar det gaar.
Naar den bage River ~~litt~~ mere begejstret
end den er, paa den den utrykkelige
Mand til at invitere ham! - Er det ikke
forfærdelig med? Men j. saarur virkel.
vojt mere Mærkelighed, vi ser jo
galdent et Mærke, og naar j. saa
endda sympatiserede vojt mere ^{And} Kall-
hølls, eller naar der bage var vojt
der i dem, men uordig. han er med
at sin elskovsfulde en forfærdelig Torpind.

BB2145

Lille Fru Palle Raa vist nok blivt til, men
er ganske livlig af Naturen, men var
både bleven udyt indskrænket af at leve
et Romplet heebaerliv med Maanden. Hun
fortæller, at før i Rom Rinde der skulde
tider være 14 Dage-ke Uger, hvor hun
aldrig kom indenfor sin lille 4 Værelses
Lejhus paa 3die Sal, Maanden har ikke
længere gaa indenfor en Dør allene
og selv efter Haan. - I Begyndelsen talte
Haan ogsaa noget om at, ikke maatte
gaa til alene, men det fik i heldigvis
forpæret. D. v. s. om Aftenen Raa
man slet ikke gaa allene. I er en
evnede Aften Kommen til at gaa herop
alene i Mørketiden og de blev i parfulgt
af to Mand side i Maatte løbe det
hvide Plynke herop af Træet i fuldt
Galop, saa det pløier prøver i ikke paa
liere. - Hvad angaar at rejse til Rom
saa Raa i godt ikke at en en Tid slet
ikke Raa gøre den for alene. Italiener
ne er ikke saa fædels som Ideererne
saa i vilde alldes ikke være lygde
ved at være saadant helt alene en
Maanedstid. Det Rinde slet ikke Tale
i gøre. I gør jer ikke nogen Farehellig
for om hvilke Høloveder Italienerne
ere, de adon en med Gjæmme, og ikke
nok med det men de tillader end og
gaar efter en ved Løjlop og paa Tiden

3
Dy spørger om, hvad Konsulens Besked
er. det er at hjælpe danske
der kommer herved til Rome med
forakellig Ting, opbevare dera Penge
o. sv. og hjælper lige i af danske
Hjælpstykke. Det er en udmærket
Stilling, nærmest en Orapost; Kun
Konsulskabet i Rome er udmærket, dette
veder Rothböll at fæe om et Aarskil
men han har saa mange Penke-
penge, at (han) de lige kan leve
af det. — Her kommer ikke mange
danske paa Tredje her. Her har
en Aften været en lille Andledning
af en Billedstykke. Han Navn
var Preussien, hvilket er det mest
mærkeligt, is har at meddele om
han. Digteren Raphael Claisen
og Maleren Clément og Fins har
is opaa et og kaldt en Kunstmand.
Men Rothbölls Leve mest stille, saa

BB 2145
her kommer ikke mange andre
end det. — Nu skal lille Dis
have et Par Ord gaae og saa
maa jeg slutte for i dag. — Nu skal
jeg udk for Fremtiden begynde i
Tide paa mit Tors og skrive
paa det et Par Dage! — Det er jo
morsomt at fordomme en er deklareret
i hende saugt Tors fra Christiane i
Maar. Paa sin menner, jeg forlængst
har forhalet Ouklone det. Mig ikke
et Ord, før du skrev, at den en
skulle deklarerer. det blev meget
glad ved det.

Nu Kom haas hilsener
til Edre alle fra Eters
Pillel

9 Morgen, Mandag om 14 Dage afendes
i Tors igen —